

grænsning i den forstand, at når de to år er gået, så skal vi se på det samlede sæt af initiativer, virkningerne af dem, herunder også af det, vi sætter i gang her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 162: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Forstærket integration af børn af flygtninge og indvandrere).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 21/1 98).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Hans Peter Baadsgaard (S):

Også om dette lovforslag kan vi sige, at det er lille i omfang, især i forhold til de andre love, der er fremsat i forbindelse med en bedre integration, som regeringen har lagt op til. Men ligeledes om dette lovforslag kan vi sige, at det kunne få stor virkning. Vi har i Socialdemokratiet været varme fortalere for, at de tosprogede børn skulle lære dansk før deres skolestart. Det bliver der nu skabt bedre muligheder for med dette lovforslag, og derfor lægger vi også stor betydning i lovforslaget.

Hvis det skal virke, vil det kræve, at kommunerne går aktivt ind i opgaven. Det tror jeg også kommunerne er indstillet på. Især vil det kræve stor indsats og omhu i den opgave, det bliver at informere forældrene til de treårige tosprogede børn. Der bliver behov for opsøgende virksomhed, hvor forældrene oplyses om det tilbud, der gives, og om de konsekvenser – ikke mindst det

sidste – det vil få for deres børn, hvis de ikke modtager tilbudet, konsekvenser, der vil betyde, at de på et senere tidspunkt, nemlig når de skal begynde deres egentlige skolegang, vil skulle starte på en anden måde end deres jævnaldrende. De vil få en dårligere skolegang, i hvert fald en dårligere skolestart, og det kan hverken de eller de andre børn være tjent med. At gå i modtageklasse et par år eller tre for derefter at blive ført sammen med sine jævnaldrende vil uvægerlig være dårligere.

Derfor kunne man også spekulere på, om man skulle vælge en anden metode, og jeg mener faktisk, den ville kunne vælges inden for folkeskoleloven, nemlig at barnet med forståelse fra forældrenes side – og det skal med, for at det kan være lovmedholdeligt – ventede et år med at komme i skole, hvis man ikke har udnyttet de tilbud, der ligger her.

Men nu bliver lovforslaget forhåbentlig vedtaget, og kommunerne får pligt til at gå i gang. Og vi tror og håber, at det med den fornødne indsats vil lykkes kommunerne på en god måde at overbevise forældrene til de tosprogede børn, der i dag ikke har muligheder for ved så effektiv en metode at tilegne sig det danske sprog.

Derfor er vi meget glade for det forslag her. Vi tror faktisk, det vil kunne få virkelig stor betydning for integrationen. Hvis vi kan starte med de børn, hvis fremtid formentlig er i Danmark, og sikre os, at de kan sproget, inden de kommer i skole, så har vi altså skabt bedre vilkår for dem, og jeg tror også, at de mange forældre til danskfødte børn, der i dag af frygt for dårlig undervisning flytter deres børn fra skolen, med større tryghed vil kunne lade deres børn blive på skolen, og det vil så have en dobbelt effekt i forhold til det, som er indeholdt i forslaget her.

Så alt i alt et godt forslag, som vi venter os meget af, og vi støtter det fuldt ud.

Anders Mølgaard (V):

Efter Venstres opfattelse er dette lovforslag i hvert fald et skridt i den rigtige retning. Det er såre fornuftigt, at tosprogede børn allerede fra treårsalderen nu skal tilbydes mulighed for at få et styrket kendskab til dansk. Alt andet lige bør dette initiativ i hvert fald medføre, at tosprogede børn i fremtiden vil møde op i folkeskolen med bedre danskundskaber, end tilfældet er i dag, og det vil være til glæde for de tosprogede børn, men samtidig også, og måske ikke mindst, være en klar fordel for danske